

**Conferència Alcalde “BCN 2035:
La transformació del segle”**
29/02/2024 DHUB

Senyors i senyores,

És un plaer i un honor adreçar-me a tots vostès per primera vegada en aquest format que té una llarga tradició, com deia el degà. Crec que és l'any 83, com ha dit, que l'alcalde Maragall va iniciar aquesta tradició. Vull saludar la presència, en primer lloc, i molt especialment, de dos alcaldes; de l'alcalde Narcís Serra i de l'alcalde Xavier Trias: gràcies per ser aquí. També dels representants dels grups municipals, regidors, regidores, tinents d'alcaldia, delegat del govern, cap de l'oposició, diputats, diputades i col·legiats i col·legiades que avui ens acompanyeu.

Com us deia, és per mi un honor adreçar-me per primera vegada en aquest nou format que hem volgut estrenar i que esperem que funcioni bé, que sigui dinàmic i que permeti el diàleg franc, obert i transparent amb els mitjans de comunicació, amb els periodistes.

Aprofito per dir que em sumo a la reflexió que ha fet el degà sobre la importància de tenir un periodisme lliure, un periodisme crític, però també, i sobretot, un periodisme veraç, que respongui a allò que passa a la nostra societat i que, al cap i a la fi, és una de les garanties de les nostres llibertats i del nostre sistema democràtic.

Avui, a més a més, és l'aniversari del naixement de Carles Pi i Sunyer, alcalde de Barcelona.

Aquí estem, doncs, al DHUB, que és el centre neuràlgic metropolità que va imaginar Ildefons Cerdà: la plaça de les Glòries. Aquí també convergeixen les tres grans avingudes metropolitanes: la Diagonal, la Meridiana i la Gran Via.

Així doncs, unim efemèrides, dates importants i un lloc molt emblemàtic. Perquè aquí també es va signar el seu dia un compromís entre les forces polítiques i les entitats veïnals de l'entorn de Glòries, el compromís de Glòries 2007, que finalment enguany haurà culminat en un procés de transformació històric.

Després de molta reivindicació veïnal, de molt treball polític, de molts recursos abocats per l'Ajuntament, per fi veurem zones verdes, espais infantils, noves sortides de metro.

**L'ALCALDE
RESPON**

Barcelona 2035,
la transformació del segle

De fet, ja els avanço que aquest edifici formarà part de la parada de metro de Glòries; serà un museu-estació de metro, després m'hi referiré, i això passarà l'any 25, amb la voluntat de relligar equipaments culturals i centres neuràlgics de la ciutat amb el transport públic metropolità per excel·lència que és el metro.

Permeteu-me que comenci per dir-vos que soc un home feliç perquè tinc la millor feina del món a la millor ciutat del món. I suposo que se'm nota perquè, efectivament, en aquests 250 dies que portem de treball, de molt esforç, de molta dedicació, veiem els fruits, veiem com està responent el conjunt de la ciutat i això ens dona molts ànims.

Barcelona recupera el pols després d'anys complicats des del punt de vista polític, des del punt de vista de la crisi econòmica que vam tenir, de les crisis polítiques, de la crisi energètica i ara, a més a més, de la sequera i les seves conseqüències que haurem d'afrontar.

Però el cert és que vivim, aquestes mateixes setmanes, moments molt especials. Hem viscut els salons de la nostra fira, com van a tot gas, amb presència molt nombrosa de visitants, ara sortirà la xifra de més de 100.000 visitants que té el Mobile, però sobretot, i molt especialment, el nivell d'alta qualificació que han tingut els responsables de les empreses que han vingut de tot el món a la nostra ciutat a prendre decisions.

Hem viscut una exposició històrica, com és la Miró-Picasso, hem vist aquí mateix al Poble Nou omplir els carrers d'art digital amb el Llum Barcelona, hem gaudit de la literatura de misteri de la BCN Negra, hem rebut notícies molt positives sobre les quals havíem treballat durant molt de temps, com és la vinguda d'empreses punteres com AstraZeneca, que ocuparà un edifici que feia molts anys que semblava maleït, l'edifici Estel a l'avinguda de Roma.

És a dir, només en vuit setmanes, hem pogut veure audiovisual, tecnologia, art al carrer, cultura, ciència; l'any que a més, som la capital de la democràcia a la Unió Europea, Barcelona.

I una dada, important també, i aprofito per saludar els alcaldes metropolitans —jo també soc un alcalde metropolità—, l'alcalde de Hospitalet i l'alcalde de Cornellà. Com us deia, una dada important: Barcelona ha arribat als 1,7 milions d'habitants en el seu padró municipal, i això també és un signe positiu, després d'uns anys de caiguda de la població a la nostra ciutat. I si a més a més hi afegim una altra dada, que és que la nostra desocupació és del 6,1%, la més baixa d'Espanya per posar-vos un exemple, Madrid està en el 9 i tants, Màlaga està en el 20% d'atur—, el moment és molt positiu.

Per a nosaltres, la mesura de la salut econòmica d'una ciutat és quants llocs de treball creem i de quina qualitat. En els dos paràmetres, en la quantitat de llocs de treball i en la qualitat, Barcelona, Catalunya, se'n surten.

Per tant, la conclusió és clara: vam dir que Barcelona tornaria i Barcelona ha tornat. Aquest ha estat el nostre compromís des del principi: fer que torni Barcelona, i Barcelona torna.

Torna per compartir i torna també per competir.

I torna amb un projecte definit que ara explicaré, que ara detallaré. Tenim projecte, la Barcelona del 2035, i tenim projectes que desenvolupen aquest horitzó del 2035.

Mireu, ho comentàvem ara, tot just entrant, quan em preguntaven a la prèvia amb els periodistes amb els quals després dialogaré, què és el que més em preocupava com a alcalde. I he parlat de temes que són potser massa globals, massa abstractes, però que impacten en la vida de la ciutat i als quals hem de donar resposta com a ciutat.

Hem parlat de l'emergència climàtica, de la sequera... I també hem parlat de la transició verda que ha de ser justa i que ha de suposar inversió pública per garantir que es faci amb garanties. Hem parlat de la situació geopolítica, d'aquest canvi geopolític que s'està produint a la zona Àsia-Pacífic i els Estats Units, hem parlat de la guerra d'Ucraïna, hem parlat de la ignomínia de la guerra que en aquests moments s'està produint d'Israel contra el poble palestí... I hem parlat de com això pot afectar el nostre model de vida i els nostres valors com a europeus.

Rememorant un llibre que a mi em va influir molt, que va ser "El somni europeu" de Jeremy Rifkin, escrit per un nord-americà, on explica les bondats del sistema europeu de convivència i també del model de ciutats, Europa ha de reaccionar. Europa ha de reforçar-se tecnològicament, industrialment, però també ideològicament defensant els nostres valors i el nostre model de vida.

Perquè, efectivament, tots aquests reptes —el canvi climàtic, el repte demogràfic, la transició ecològica, els canvis tecnològics— impacten en les ciutats. Però, alhora, és a les ciutats on està la solució d'aquests reptes. Lluny de pensar que les ciutats som un problema, jo soc dels que crec tot el contrari: que en les ciutats, en el fet urbà, està justament la solució de molts d'aquests problemes i d'aquests reptes que ara tenim com a societat.

Així doncs, quan m'han preguntat de forma espontània què em preocupa com a alcalde, he començat per aquí. Perquè les guerres ens afectaran, perquè el canvi climàtic ens afectarà, perquè la transició digital ens afectarà, perquè el repte demogràfic, l'envelliment, ens afectarà, perquè la crisi residencial que tenim en aquests moments, producte també d'una ciutat global com és Barcelona, ja ens està afectant.

I per tant, la resposta és ciutat. Més ciutat i més ciutats. I més Barcelona per tenir aquest futur garantit i per tenir una ciutat habitable, d'habitar, de viure-hi, que garanteixi els nostres projectes de vida.

Dèiem fa un moment també que aquest govern municipal ha arrencat fa relativament poc, 250 dies aproximadament, amb la tasca immensa i apassionant que és governar una ciutat com Barcelona. Un govern que ha començat sota aquest titular tan llampant, "La transformació històrica 2035", però un govern

que sap molt bé que la gran virtut de la política local és que comença al barri, comença al carrer de casa teva. “L’escala humana”, que repetiré sovint durant aquesta intervenció. Perquè **el nostre primer compromís, i el meu primer compromís com a alcalde, és protegir i defensar l’escala humana de la ciutat de Barcelona.**

L’escala humana és la que fa la ciutat habitable, la que dona resposta a moltes d’aquestes inquietuds i reptes que tenim. Fer-ho des del diàleg, generant confiança al conjunt de la ciutat i governant bé. I en aquests 250 dies, ho comentàvem també abans, a mi el que m’ha preocupat més i amb el que m’he centrat molt —després parlaré d’accions concretes—, ha estat una idea que crec que és fonamental i que avui que tinc l’oportunitat d’adreçar-me a tots vosaltres hi insistiré, que és la necessitat que Barcelona torni a creure en ella mateixa.

Que els barcelonins i les barcelonines tornem a creure en la nostra ciutat i en tot allò que la ciutat pot aportar per resoldre justament aquests reptes i per garantir la seva habitabilitat i per garantir que puguem desenvolupar els nostres projectes de vida.

Que Barcelona torni a creure en ella mateixa. Per tant, faig una apel·lació al patriotisme de ciutat. El patriotisme de ciutat és un estat d’ànim imprescindible per fer que la ciutat abordi i afronti els reptes amb garanties.

Lluís Permanyer, un dels cronistes per excel·lència de la nostra ciutat, diu una frase que a mi sempre m’agrada molt repetir: **“jo milito sempre per Barcelona”**. Aquest militar per Barcelona és el que he demanat als meus regidors i regidores. És el que he demanat als directius i directives de l’Ajuntament. És el que demano als líders veïnals, sindicals, econòmics, culturals, científics, esportius. **Militeu per Barcelona.** Aquesta actitud és transformadora, aquest canvi de visió és transformador. **Militeu per Barcelona.**

Aquest govern, aquest alcalde, aquest ajuntament estarà al costat d’aquells que vulguin militar per Barcelona, perquè Barcelona ens necessita a tots i a totes, perquè Barcelona som tots i totes. En definitiva, perquè Barcelona tindrà al seu costat un alcalde que escolta, que dialoga, que esperona, que lidera i que té la voluntat, no només de liderar l’Ajuntament, sinó de liderar la ciutat. **Militar per Barcelona.**

Perquè aquest canvi d’actitud, fruit del diàleg i de la normalització institucional en la qual estem treballant, és un signe de fortlesa de la ciutat. És un signe de maduresa política. I és un signe d’autoconfiança en les nostres pròpies possibilitats.

Parlar amb tothom, autoconfiança, militar per Barcelona i anar per feina. I això és el que hem fet també en aquests 250 dies de govern. Anar per feina.

En només 250 dies, permeteu-me que faci un breu balanç: hem activat 27 solars nous per fer 1.700 habitatges de protecció oficial, cedits a la Generalitat, a l’INCASOL.

Hem posat en marxa el Pla Endreça, que ens està permetent tenir un espai públic de qualitat, net i segur.

Hem posat en marxa mesures que s'estaven preparant durant el mandat passat, com és el pla Clima Escola, per climatitzar les 170 escoles de primària de Barcelona, d'ara fins al 2027, amb el doble objectiu de combatre els efectes del canvi climàtic i garantir les millors condicions a mestres i alumnes.

Ahir mateix vam fer una reunió amb les associacions de pares i mares de famílies, on els explicàvem com faríem les obres aquest mateix estiu per començar la climatització de les escoles a càrrec de l'impost turístic. Una actuació que cap altra ciutat no ha fet encara.

En aquests 250 dies hem impulsat, desencallat, decidit l'ampliació i construcció d'onze centres d'assistència primària nous a la ciutat de Barcelona. A la Barceloneta hem comprat un edifici, a Horta estem desencallant el planejament urbanístic per tenir la salut pública primària que la ciutat mereix i necessita.

Som una ciutat amb un atur de només el 6,1%, un només entre cometes perquè mentre hi hagi un sol aturat hi ha un repte col·lectiu. Alhora, som la ciutat líder en la creació d'ocupació en els sectors amb valors afegits, en les economies de valor afegit: el tecnològic, el científic i el de la recerca.

En aquests 250 dies, la ciutadania, no només per la percepció que tenim a peu de carrer, sinó pel que ha dit el mateix baròmetre municipal, ho ha valorat. Les xifres mai poden ser exactes en una enquesta, jo hi crec relativament, però el cert és que ho ha valorat. La ciutadania ho ha valorat, ho ha apreciat, ho aprova. I per tant, allò que esperàvem de la ciutat s'ha anat produint.

I hem assolit grans acords. Som un govern en minoria, se'ns recorda molt sovint, nosaltres som molt conscients que som un govern en minoria, però malgrat ser un govern en minoria hem assolit acords de ciutat.

Acords molt importants que jo vull agrair al conjunt dels grups municipals. Perquè per l'experiència que tenim i per l'experiència que tinc, sé que quan es tracta de coses de la ciutat que tenen sentit donar-hi suport, doncs tothom s'hi posa. Vam fer el pacte del cobriment de la ronda de Dalt i ja hem licitat l'obra de cobriment de la segona fase.

Hem posat en marxa i hem accelerat les reformes de La Rambla, per escurçar l'execució.

Des del punt de vista de les reformes que haurem de fer en aquest mandat, hem començat ja un debat i un procés participatiu pel que fa a la reforma de l'ordenança de convivència i civisme, que feia deu anys que no s'abordava.

Estem posant en marxa la reforma de la Carta Municipal de Barcelona, l'última modificació és de fa una dècada. Hem acordat amb els grups posar en marxa

una comissió sobre simplificació administrativa a l'administració, i una altra sobre com combatre la multireingueretat que provoca als nostres carrers i places. I també hem posat en marxa una comissió acordada amb els grups de l'oposició sobre l'ús social del català, especialment entre els joves i a les xarxes socials. I això no s'acaba aquí.

Podria seguir amb tot un llarg conjunt d'iniciatives polítiques que, afortunadament, han tingut l'acord del consens dels grups polítics de l'oposició, però no els vull avorrir.

Però parlant d'acords, vull celebrar avui també especialment l'acord de pressupostos que ha assolit el Partit dels Socialistes de Catalunya i el Govern de la Generalitat.

Vull felicitar el president de la Generalitat en primer lloc, i vull felicitar també en primer lloc, el Salvador Illa com a cap de l'oposició per haver fet aquest exercici de responsabilitat amb el país. És una nova mostra del seu sentit útil i vocació de servei, pensant en allò que interessa i allò que necessiten els nostres conciutadans i conciutadanes, pensant en els municipis, perquè els municipis també han fet aportacions que el PSC ha recollit. És a dir, una política adreçada i enfocada a solucionar les coses, a millorar la vida de la gent, en el cas de la ciutat de Barcelona, amb un impacte de 650 milions d'euros, en metro, en habitatge, en seguretat, en planta judicial.

Acords, acords, acords. Com l'acord que estem buscant, efectivament, s'ha comentat també en la introducció, el pressupost municipal de l'any 24, i del qual jo estic convençut que el 22 de març la ciutat de Barcelona tindrà. Perquè nosaltres no ens aixecarem de la taula fins que no tinguem un acord.

I dialogarem fins a l'extenuació per tenir un acord de pressupost municipal de l'any 24.

Les xifres parlen per elles soles: el pressupost municipal de l'Ajuntament, 3.807 milions d'euros, és la xifra més alta de la història d'un pressupost públic municipal. 438 milions adreçats a polítiques socials, a les persones; 479 milions dedicats als barris, sobretot al Pla de barris, que augmentem amb un 30% la seva dotació. I una inversió acumulada, entre l'Ajuntament i el conjunt de les empreses del grup municipal, de gairebé 1.000 milions d'euros en un any, entre els quals també la partida d'habitatge que augmenta un 7%.

És a dir, un pressupost a l'altura del repte immens que té la ciutat de Barcelona i al servei del progrés i de la prosperitat; al servei d'una transició verda justa i d'una ciutat sostenible; al servei de les necessitats en habitatge, en salut, en transport i en regeneració i rehabilitació urbana.

Crec que en aquests temps d'incerteses socials i polítiques, Barcelona ha d'enviar un senyal inequívoc de certesa i de confiança: serem la ciutat de l'Estat que més invertirà en termes absoluts i relatius. I invertim perquè tenim molt presents quins són els reptes de les persones i dels barris de la ciutat.

Tots vam aprendre una lliçó de la pandèmia: la importància que té el paper del sector públic i la importància que té la inversió pública, que va permetre no només combatre una situació mai viscuda, sinó que, a més a més, i el cas de Barcelona és un exemple, ens va permetre sortir-ne forts econòmicament, d'una crisi que va ser d'un impacte social profund.

En aquest sentit, vull agrair la responsabilitat i el suport que el grup d'Esquerra Republicana ha mostrat signant l'acord pressupostari amb el govern municipal.

Què és el que expressa un pressupost? **Un pressupost expressa prioritats. Un pressupost expressa polítiques. Un pressupost és la materialització d'allò que un govern i un ajuntament faran durant un període determinat.**

I ara em vull referir a un dels temes que més preocupen i que és la nostra prioritat número u: l'habitatge.

En primer lloc, celebrant que per fi tinguem una proposta per a la regulació dels preus del lloguer a tot el país. Serem de les poques ciutats que té la voluntat d'aplicar-la i que l'aplicarà.

Una regulació dels preus del lloguer que potencialment pot beneficiar a 200.000 famílies a la nostra ciutat i que ha de permetre, com a mínim, aturar la pujada dels preus del lloguer i reduir-ne la mitjana. Condició necessària, però no suficient, per afrontar la crisi habitacional per la que passem.

Perquè, efectivament, haurem de posar encara més recursos públics i privats en la construcció d'oferta, en l'ampliació de l'habitatge públic de lloguer i, diguem-ne, en dinamitzar i donar confiança també als inversors privats perquè també inverteixin en habitatge en el mercat lliure.

Barcelona, en els planejaments que ara explicarem, té un potencial de construcció de 70.000 habitatges en els propers anys, dels quals la meitat seran protegits. Per tant, la idea que no hi ha espai per créixer ni per desenvolupar, veureu que ho repetirem en alguns dels passatges de la intervenció, no és certa.

Barcelona pot créixer. Pot créixer en espai econòmic, pot créixer en espai públic i pot créixer també en el parc d'habitatge. I aquest és l'esforç que jo us convido a que fem durant aquests propers anys.

Tornant a la idea central d'aquest punt en què està la ciutat, deixeu-me que us faci una referència a un escriptor nord-americà, David Foster Wallace, que fou un provocador intel·lectual, professor universitari una mica paradoxal i escriptor iconoclasta a l'hora de plantejar les coses. A mi m'agrada molt una intervenció seva a la cerimònia de graduació de Kenyon College:

Diu que hi havia dos peixos joves que van nedant i es troben un peix més vell que neda en direcció contrària, els saluda amb el cap i diu: "Bon dia, nois. Com està l'aigua?"

Els dos peixos joves continuen nedant una mica més i, al final, l'un mira l'altre i pregunta: "I què coi és l'aigua?"

Us he volgut explicar aquesta història perquè avui a Barcelona, quan ens preguntem què està passant aquí davant mateix amb la transformació de les Glòries o quan se'ns parla de l'acabament de l'estació de la Sagrera o de la nova estació de Sants o de la transformació del litoral que fem arran de la Copa Amèrica o de les grans avingudes històriques que també s'estan transformant o del 22@ Nord o de la Mercedes... Doncs això és l'aigua.

És el context en el qual està la ciutat en aquests moments. I segurament perquè ho hem vist irrompre en la nostra quotidianitat els darrers mesos i anys, no som conscients fins a quin punt Barcelona està vivint una transformació equiparable a la de l'Exposició del 1888, a l'Exposició del 1929 o als Jocs Olímpics del 92.

Perquè, amics i amigues, Barcelona està immersa en la transformació més important de la primera meitat del segle XXI. I sense la necessitat de tenir un gran fet transformador que sempre havia tingut; una exposició universal o uns jocs.

Tenim aquí el Narcís Serra, que va ser qui va plantar la llavor del que després seria la transformació de la ciutat olímpica. Barcelona avui és el seu propi projecte. I hem de posar totes aquestes transformacions justament al servei de donar resposta als reptes de tenir una ciutat habitable, de tenir més transport públic, de tenir més habitatge, de tenir més sòl econòmic. Una transformació que marcarà el segle XXI en aquest horitzó 2035.

Posem-hi dades. És una mica pesat, això de les dades, però és inevitable que s'hagin de donar.

En aquests moments, a la ciutat de Barcelona s'està mobilitzant la inversió pública més important des dels Jocs del 92. Més de 10.600 milions d'euros del sector públic. Alhora, la superfície de la ciutat que s'està transformant i que es transformarà en els propers anys equival a tres quartes parts del districte de l'Eixample. Aquesta és la magnitud.

Eixos urbans de Ciutat Vella, Montjuïc, economia del coneixement, infraestructures del transport... Perquè veieu la comparativa: **els Jocs del 92 van mobilitzar, en termes actuals, l'equivalent a 13.500 milions d'euros sumant públic i privat. I nosaltres, en aquests moments —Ajuntament, Generalitat i Estat—, tenim projectes en inversió per un valor fins al 2035 de 10.600 milions d'euros, sense comptar la inversió privada encara.**

Aquesta és la magnitud de la transformació en la qual estem ara. L'aigua dels peixos. Ens diem, això està passant ara, després de la sortida de la pandèmia. **I quins són els vectors de transformació, quines són les línies de transformació d'aquest horitzó 2035?**

Primer, infraestructures de la mobilitat sostenible. Metro, ferrocarrils, tramvia, port. No m'estendré perquè seria massa llarga la intervenció, però aquí estem parlant de la línia 9, de la línia 10, de la línia 8, de les connexions dels Ferrocarrils de la Generalitat, de les noves estacions de la Sagrera i de Sants que van endavant. L'AVE ha de passar ja per la Sagrera l'any que ve. No parará encara, però ja hi passarà. A la Sagrera, crearem el parc verd més gran de tot Barcelona. I el desenvolupament urbà de tota una àrea que relligarà els districtes de Sant Martí i de Sant Andreu, accessos al port, etc.

Segon vector d'aquesta transformació del 2035: àrees de creixement de l'economia local. Fira Montjuïc-Gran Via, que ja s'han licitat les obres; 22@ Nord, que està en ple desenvolupament; àrea de la Sagrera i del Besòs, la Mercedes, els polígons del Besòs, Zona Franca i la Marina. Totes aquestes són zones de creixement i aterratge d'inversions i de la creació d'espais econòmics, des del sector tecnològic fins a la indústria urbana que es pot situar en l'àmbit del Besòs.

Tots aquests espais de transformació van acompanyats sempre de la construcció, de la previsió i del planejament d'habitatges, de fer ciutat. No estem parlant només de polígons econòmics. Algunes lliçons hem après de la història recent de la nostra ciutat: cal combinar usos, cal que hi hagi habitatge, que hi hagi zones verdes, que hi hagi comerç, que hi hagi equipaments públics. En definitiva, fer ciutat, crear ciutadania.

Tercer actor de transformació, el talent i la ciència. Actualment estan mostrant una força i una capacitat primordial d'atreure inversions i talent. Jo crec que l'exemple més clar és la Ciutadella del Coneixement. Parlem de la que serà la concentració de talent científic més important del sud d'Europa, amb 2.000 investigadors. I ho fem amb una gran aliança. Tres universitats (UAB, UPF, UB), dues fundacions (BIST i Fundació Pasqual Maragall), el CSIC, el PRBB, el Departament de Recerca i Universitats de la Generalitat, el Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats i l'Ajuntament de Barcelona.

Ja tenim dos peces: l'Hivernacle i el Museu Martorell. I la tercera, el complex de recerca del Mercat del Peix que estarà operatiu el 2027. I els anuncio que al final d'aquest mandat haurem rehabilitat l'Umbracle i l'edifici dels Tres Dragons.

Sumem, doncs, capacitat per generar coneixement i recerca, i també inversions d'empreses vinculades a l'àmbit científic.

Quart vector de transformació, la salut. La salut també s'està mostrant com un àmbit molt potent. Ja tenim desbloquejada la construcció de l'Hospital Clínic, que ha de fer un recorregut llarg, sens dubte, però que ja comença a caminar. **Tenim en marxa les ampliacions dels hospitals públics de la ciutat: Hospital del Mar, Vall d'Hebron, Sant Pau.** Aquesta aposta comporta, alhora, el naixement i l'atracció d'inversions de *hubs* i d'empreses vinculades al sector "health", a la biotecnologia, etc.

Cinquè vector de la transformació, l'esport. Vinculat directament al nostre ADN barceloní. La Copa Amèrica d'enguany serà un esdeveniment que deixarà llegat

econòmic, esportiu i social. També en termes de transformació: el Port Olímpic dedicat a l'economia blava començarà a funcionar ja a partir del juliol; i tot el litoral, des de la Mar Bella fins a la zona del Fòrum, també viu una transformació amb l'anomenat "Pavelló Blau", 2,5 km per a la pràctica esportiva.

Estem fent realitat la nova obertura de Barcelona al mar.

Sisè vector de transformació, la cultura. La cultura també és una forma de promoure la transformació de la ciutat. Per fi tenim en marxa l'anhelada Biblioteca Provincial de l'estació de França; i arribarem a les 45 biblioteques públiques que al principi de la democràcia es van plantejar els nostres predecessors per fer accessible la cultura. I també tenim un gran projecte que no queda estrictament al terme municipal de Barcelona, però que és un projecte metropolità barceloní, com és el de les Tres Xemeneies amb el seu *hub* audiovisual.

Tot això hauria d'anar connectat amb transport públic, sobretot amb metro. I torno aquí al DHUB. Per això vam decidir que el *hall* d'aquest edifici serà una de les entrades de l'estació de les Glòries. Es convertirà en un gran museu-parada de metro o un centre cultural-parada de metro; si tot va bé, i segons m'han confirmat els companys d'Urbanisme i d'Infraestructures, ja per l'any següent.

Per tant, crec que és el moment també d'aixecar la mirada i de prendre consciència del moment que vivim. Tal com deia Ortega y Gasset amb una frase que m'agrada recordar: *"Solo cabe progresar cuando se piensa en grande. Solo es posible avanzar cuando se mira lejos"*.

I jo convido al conjunt de la ciutat a mirar lluny i a pensar en gran de nou. Sense oblidar l'escala humana, l'escala local, però amb tota l'ambició perquè Barcelona sigui exemple de com guanyar el repte del canvi climàtic i reduir les desigualtats.

El projecte Barcelona 2035 és construir una Barcelona habitable, una Barcelona pròspera econòmicament, una Barcelona sostenible, una Barcelona culta i una Barcelona sana per a tothom. Aquesta és la invitació que fem.

Això són les grans paraules, les grans fites. Però ara vull tornar al pressupost i vull parlar de l'escala humana per anar acabant.

Complementàriament a això, l'Ajuntament continuarà fent d'ajuntament. Continuarà amb el seu Pla d'inversions, que en aquest mandat 2023-2027 ascendirà a 2.800 milions d'euros, un 30% més que el mandat anterior. Perquè som un Ajuntament que vol impulsar, que no vol frenar. Som un Ajuntament que inverteix, som un Ajuntament que dialoga, que no imposa. Som un Ajuntament que acorda, que pacta, que potser per això a vegades anirem una mica més lents, però segur que anirem molt més lluny. Perquè som un Ajuntament i un alcalde que col·laboren amb aquells que vulguin fer ciutat amb nosaltres: entitats, públics, privats... Un Ajuntament que escolta activament, sense prejudicis i sense dogmatismes, que uneix, no que separa, i que té un projecte per a tota la ciutat

i per a tots els barcelonins i barcelonines, per a tots aquells que tenim projectes de vida o de treball a la nostra ciutat. I per això l'Ajuntament i l'alcalde us diuen: fem-ho, i fem-ho junts.

Perquè al llarg de la història recent, quan l'Ajuntament i l'alcalde han fet apostes i han liderat projectes, la ciutat ha respost. I jo estic convençut que aquesta vegada també serà així.

Això vol dir que hem de parlar de grans infraestructures, però també impulsarem projectes caracteritzats per l'escala humana que abans comentava.

Tenim un objectiu: la millora urbana ha d'arribar a tots els racons de tots els barris. Els barris i els equipaments de proximitat com a màxima prioritat. És un Pla d'inversions que aposta per l'espai públic, l'habitatge i la sostenibilitat, i això es tradueix, en primer lloc, en una aposta prioritària per a la descarbonització i el verd.

Crearem nous espais verds a tota la ciutat: recuperarem espais en desús equivalents a 32 interiors d'illes de l'Eixample.

I també electrifiquem la mobilitat: volem arribar als 3.000 punts de recàrrega.

I sumarem la transformació de la Meridiana fins a Fabra i Puig, la reforma del carrer de Balmes i del passeig de la Mar Bella, des de la Mar Bella al Fòrum. Però també les quatre biblioteques que ens falten per acabar el Pla de biblioteques, els sis centres esportius per als barris, les tres noves escoles bressol o els quatre mercats municipals que estem reformant o farem nous durant aquest mandat. Tot això també és part essencial de la Barcelona del 2035.

Per tant, aquesta transformació del segle té el seu impacte directe en la quotidianitat dels nostres veïns i veïnes.

Reflexió final, m'he posat aquí, reflexió final. No podia deixar de fer aquesta reflexió sense parlar del futur metropolità, del repte metropolità.

S'albira ja una àrea metropolitana, una regió metropolitana sense perifèries. Una ciutat metropolitana amb noves centralitats, fonamentada en una nova forma de construir i de fer ciutat: fent del coneixement, de la ciència, del transport públic, els motors de transformació urbana i social del futur. Com apunta el geògraf José Antonio Donaire, cada cinquanta anys hi ha un canvi en el model de pensar i de construir les ciutats.

Als anys setanta, en plena crisi del petroli, Barcelona va aprovar el seu Pla General Metropolità, 1974. Avui, l'any 2024, en plena crisi climàtica, Barcelona i els municipis metropolitans que formem part de l'Àrea tenim la gran oportunitat de definir el nostre futur amb un nou paradigma urbà, que serà el Pla Director Urbanístic Metropolità, més conegut com a PDUM. Un Pla que ja ha començat a caminar i a fer el seu procés de debat entre els municipis.

I, per tant, **aquesta transformació que estem abordant de cara al 2035 posa les bases pel següent pas, que és el salt metropolità**. Jo soc dels qui creu que la perspectiva i l'horitzó ha de ser la Barcelona dels 5 milions d'habitants.

Per què? Perquè és el que dona l'escala per ser el món, és el que ens dona l'escala per resoldre problemes com el de l'habitatge, és l'escala que necessitem per estructurar el transport públic, sobretot ferroviari, i és l'ambició que crec que hem d'apuntar des del punt de vista de l'articulació de la nostra realitat i dels problemes que podem resoldre junts.

Sempre dic que no hem de posar el carro davant dels bous, sinó que hem de parlar primer de model. I efectivament, tenim una realitat tangible que funciona i que funciona molt bé, que és l'àrea metropolitana i que té aquest PDUM. Però hem de mirar més enllà i hem de mirar més a mitjà termini amb la ciutat, amb la Barcelona real, que serà la Barcelona dels 5 milions d'habitants.

I tornem aquí, a la plaça de les Glòries. Si agafeu aquest mapa d'aquesta realitat metropolitana, veureu que aquí, a la plaça de les Glòries, estem al centre físic, geogràfic, d'aquesta àrea metropolitana. Amb les avingudes metropolitanes, de les quals ja tindrem ocasió de parlar en el futur, la Diagonal, la Meridiana, la Gran Via. I el transport públic, sobretot el ferroviari, com a gran articulador.

Per tant, amics i amigues, crec que hem de fer l'esforç de no perdre més temps. Ja n'hem perdut prou per les crisis econòmiques, per la inestabilitat política, per molts motius. No ens podem permetre tornar a perdre més oportunitats com a ciutat. Hem vist el que suposa, per exemple, en l'àmbit de la sequera, que crec que és ben tangible en aquests moments, i molt greu, i molt preocupant. Ara veiem les conseqüències de no haver fet les inversions que necessitava la ciutat i el país per afrontar una situació com la que estem vivint ara.

No busco culpables, senzillament intento aprendre o que aprenguem la lliçó. Aprenguem la lliçó de les coses que ha de fer la ciutat i que ha de fer l'àrea metropolitana i que ha de fer el país per afrontar els reptes que vindran més endavant amb garanties, i fer de la ciutat un lloc habitable, un lloc millor, un lloc del qual estar orgullosos i orgullosos.

Gràcies per la vostra presència. Gràcies.

Jaume Collboni Cuadrado
Alcalde de Barcelona

